

הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש ז"ע יומא דהילולא י"ג שבט (תק"ט) [חלק ב]

המנונות, ואין איש שם על לב. (מפי ספרים וסופרים ח"ג). שמחה של מצוה: ר' יהודה לייב בחסידה סיפר ששמע מארמו"ר ז"ל, שפעם אחת, בן הלעכוויטשער חיטש אחד איש פשוט, ועמד לפניו מלא קומתו, והיה חרוש מאד להחסידיים. שיצא אמר שראית שזקנו מאיר מאד (ויא בארי שיית זעהו), והלכו החסידיים להחייט ושאלוהו מהו זה, אמר בכל יום בבוקר כשאני מתישב בעעמי מה מלאבתי בעוה"ז ואין לי במה להחיות נפשי, אני מחזיק בהזקן שלי ואני מחיה עצמי שיש לי מצוה כזו. (פתגי ר"י שו"ב).

צדיקים נסתרים: הרה"ק רבי נח מלעכוויטש ז"ע טאל פעם את אביו הרה"ק רבי מרדכי ז"ע, והנה בכל דור ודור שתל הקביה ל"ו צדיקים נסתרים שעבודתם נסתרת מעין רואים וכל מעשיהם בהחבא, אם כן כל הצדיקים בני היכלו של המניד הקדוש ממעוויטש, האריות שבאותה חבורה אינם בכלל, וכי יתכן כזאת! נענה אביו ואמר בזה הלשון: "א שיינע תכלית וואלט גיווען אז צדיקים זאלען זיין צדיקים נסתרים אזוי ווי בגולה", היינו ווי היה לנו אם פנינו הציגונות היו באמת כפנינו העינימיות, כי העובדה הנראית בחוץ אינה דומה לאותה הנעשית אצל הצדיקים בפנים, ולא תרמה לה כלל ומאות מונים מפרידים ביניהם. (מפי ספרים וסופרים ח"ג).

דג כוחו להושיע: סיפר הרמ"ח מסלונים ז"ע: אחד מחסידיו הלעכוויטשער היה סוחר פרוות (פעל"ץ) בשם יענקל, וצוהו והוא מתפלל שמונה שעות רצופים. פ"א בא אליו חסיד אחד מחסידיו רבו הקארלינער, אחר התפילה כשהלך לביתו הלך עמו, כשבא לביתו ראה שהניחו מפה נקיה והניחו לחם יבש בערך שני זוזים, ושאל לו מה זה אכילה שיהיה לפני ד', א"ל אם אתה יודע יתר תן לי ד' יודת, ומנהגו בעת שברוך ברכת המוציא נשקף בכת ראשו כדבריו כביקות בעין התעלפות והיה נמשך איזה עת ואח"כ חזר לאכול. וכן היה בפעם הזה אחרי ברכת המוציא. בתוך כך נתן האורז ד' אוה"ג יבש לבנו נח או ר' אהרן שהיו נערים קטנים אז, שיביאו לחם שלם גוביליטע וכן עשו והניח לפניו כשהיה רדיון ברביקות הנה, ואח"כ כשהור לחושי א"ל להאורח תראו איך שה' נתן לי עוד יותר לחם כשהוצרתי. (פתגי ר"י שו"ב).

באמונתו יהיה: ה"ק הרמ"ח מסלונים ז"ע אמר בשם אביו ר"ל ז"ל, שהיה תורד מאמר הלעכוויטשער ז"ע: אין דעם אייברשטען, קען מען דעם שוועל נישט אריבער גיין, מיט דעם אייברשטען קען מען דעם ים דורך גיין (פלי השי"ת אין ימים לעבור אפי' מפתח הדלת), עם השי"ת אפשר אם תהי הגדול יותר לחם כשהוצרתי. (פתגי ר"י שו"ב).

אהל ומצבת רבינו הק' בסטאלין שבבלארוס

מחבלי, וא"ל שיעבור ביניהם ויברוק עוד פעם. והרגיש בחייל אחד שכובעו שמוט לו על פניו, והרים את כובעו של החייל, ונראתה העצלקת במעחו. הלה נמסר לקצין, הודה במעשיו, החזיר את הכסף, ונענש כראוי. (לא היה בידו לחמ"ח ז"ע אם זה קרה בחיי הלעכוויטשער, או לאחר פטירתו, שכדוע נמנה סופרים, היה שמור על אנשיו גם לאחר הסתלקותו ז"ע. (סיפורי הרמ"ח).

אחבתו לישראל: שמעתו מאדו הרה"ק מקודינאו זצלה"ה, שאמר וקני מהר"ם מלעכוויטש: אולי לא יוליכו אותי אחד פטירתו דרך הנהיגם, אבל אם יוליכו אותי, לא אסאיר שם נשמה אחת, מפני שאיזה גן ערן יהיה לי כשאדע שנטארו נשמות של ישראל בגיהנם. (שם אהרן).

הסתלקותו: הלעכוויטש ז"ע הסתלק בחזרו המלים "א-ל חי וכו' צוה להציל וידות שאריות משתח". וחזר על זה כמה פעמים ויצאה נשמתו במלים "א-ל חי". ואח"כ מצאו שני כיסים, אחד בשלש"ם ואחד רענדלאך כמניין א-ל, ובשני ייח רענדלאך כמנין חי. ואמר הר"ע ז"ע: ביי דעם טאטן, סתם געלט איז ארץ-ישראל געלט (אצל אבי, סתם כסף זה דמי א"י). (הנ"ל).

על לוח לב: הרה"ק הר"מ מקוברין ז"ע, כשנשאל אם רבו הסיק מלכוויטש ז"ע השאיר אחריו ספר, הראה על הלכ, ואמר כאן מונח ספרו של רבי, כמו דכתיב כתבם על לוח לבך, כי במקום הזה אפשר כי יהא שמור גם וגופו וגם נשמתו של המאמר. (באר אברהם - הקדמה).

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש נולד בשנת תק"ב לאביו הרה"ק רבי נח ז"ל. ר' נח היה פרנס העיר נעשווי, והיה מגזע הגאון רבי מרדכי יפה בעל הלבושים, שעל שמו נקרא הרה"ק מלעכוויטש. בהיותו פגוש זכה לברכת קדשו של הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין ז"ע כאשר נקלע לעירם, ולימים גילה הרה"ק מלעכוויטש, כי הרה"ק מקארלין לימדו באותה שעה כיצד להשיב יהודים בתשובה. ביולדותו שהה שעות ארוכות ביער, בהתבודדות בינו לבין קונו. בגיל י"ב דרש בבית הכנסת הגדול בוילנא פלפול נפלא אשר הדיח את כל שבומעיו. בימי נעוריו נתקשר אל רבו הרה"ק רבי שלמה מקארלין, ולאחר הסתלקות רבו הקי מילא את מקומו ואף היה נשיא קופת "מענות ארץ ישראל" דליטא. נודע בהשרת האמונה בלבבות ישראל. בין גדולי תלמידיו היה הרה"ק רבי משה מקאברין ז"ע. נתבקש ליישיבה של מעלה בייג שבשט תק"ע. (שדפי קודש).

התקדמותו לרב: סיפר הרה"ק רבי משה מקאברין: מזור רבי מרדכי מלכוויטש, היה נוסע בתחילה להרה"ק רבי לוי יצחק במאדריטשוב. רבי לוי יצחק חיבבו מאד, הרעף עליו שחיט, והתבטא אודותיו 'מרדכי'על שלי - עליו עומד שליש העולם. אך רבי מרדכי לא תפץ בזאת, חפש הוא רבי שיקר את גידיו. רבי מרדכי החליט לחפש לו מורה ומרדך, עד שהגיע לרבו הקדוש מקארלין, הוא הרעים עליו בקולו, ולא חשך ממנו את מוסרו הטוב. הבין רבי מרדכי שכאן הוא מקומו ונשאר להיות תלמידו. (כתבי קודש).

באר האמונה: הארמו"ר ה'נתיבות שלום' מסלונים ז"ל כותב: אצל הסיק מלכוויטש היתה אחת העבודות הקדושות ביותר להשריש אמונה בלבבות בני", וגם עם אנשים פשוטים היה תורד "אני מאמין" כי"כ הרבה עד שהיה חוקק האמונה בלבם, והיה עושה מפתים גדולים ופועל ישועות בכח האמונה שהיה משריש בזה שנוקל לישיעה, וכאשר בא לפני יהודי שהיה שרוי במצוקה גדולה היה מאיר בו באור האמונה עד שהתורדו האמון כי טבע ולמעלה מן הטבע שוים הם אצל הקביה, ועי"ז המשיך עבודו ישועה בהיתה למעלה מן הטבע. ופעם הביאו לפניו הולה אנוש מוטל במטה, ואמר מלה במלה אהה גבור יעולם ד' וכו' רופא חולים וכו', פעם ופעמים אלה, ובכל פעם שאל אותו האם מאמין הוא כבר באמת בכל זה, עד שהלה צעק: כן, אני מאמין, אני מאמין באמת, וא"ל הסיק א"כ קום רד מהמטה. ואמר הסיק מהר"ם מסלונים ז"ל על הסיק מלכוויטש, שעליו נאמר, והיה ידיו אמונה, שהיה פועל ישועות ע"י השרת האמונה בלב בני"כ כא"ש שפועל בידיו. (תורת אבות - הקדמה).

קובל מרוב: הרה"ק רבי משה מקוברין היה רגיל לומר בשם רבו הרה"ק רבי מרדכי מלכוויטש: הצדיקים כינו את רבי הקדוש, רבינו שלמה מקארלין, 'בעל-שם קטן'. אני אומר שהוא היה 'בעל-שם גדול', בעל-שם בשלמות. ממני לא הסתיר מאומה. הכל גילה לי. והעיד על רבו הקדוש מקארלין שהיה מכיר שיחת עופות שיחת הקלים ושיחת מלאכי השרת, כל מה שמפורש בגמרא (סוכה פה). על רבן יוחנן בן זכאי, ולא העלים ממנו כל זה. (שמע שלמה השלם).

שגב קדושתו: רבי יואל טשאפלער היה אוכל עם הלעכוויטשער ז"ע אקרה אחת אצל הקרלינער ז"ע. ופעם שמע שחקרלינער ז"ע אמר: בימינו מרדכי'לען איז נישט קיין איין אבר וואס ער האט עתה גיט משיך גיווען. (אצל מרדכי'על שלי אין שום איבר שלא קידשו) ומני אז הפסיק לאכול אתו יחד באמרו: ער איז נישט מיין חבר. (הוא אינו חברי). (סיפורי הרמ"ח ז"ע).

אין איש שם על לב: פעם אהרן הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש ז"ע את פרנסי העיבור ומבכנים יחי, פתח בטענה ואמר: "מדוע ראשי הקהל אינם נותנים אל לבם להא שיש גולן ורוצה ההולך באמצע החובות העירי הודר נפשות בתוך הרחובות ונושין עצמם כלא ידעו, מדוע לא יאספו כולם לשית עצה ולבקש תחבולה ותרופה להנצל מהרוצח הזה, הוא היצר הרע הטובח נפשות בלי

הילולא צדיקיא

Table with 2 columns: Date (יום ד' י"ד שבט, יום ה' ט"ז שבט, יום ו' ט"ח שבט, יום ז' י"א שבט, יום ח' י"ב שבט, יום ט' י"ג שבט) and list of names and dates.

אחרי שדנו עם הילדים נושא ההלכה "דין קדימה בפירות" דיני תרומות ומעשרות, ופירוש ר"ה לאילנות.

אפשר להוסיף: אתם יודעים בספרה"ק צמח צדיק מביא מחמתנו הרה"ק מרדכי"ק זיע"א שאמר: שהיו צדיקים שלבשו בגדי שבת בחמשה עשר בשבט - כי יש ביום זה מקדושת הימים טובים ומסוגלת הימים טובים. מהחידושי הר"ם מובא בספר הזכות שכותב: השפע הנובע מר"ה הוא בט"ו בשבט... ועדיין הדברים חיים וקיימים בכל נפש ישראל שנפתחים בו מעיינות באר התורה, כולנו התפללנו בראש השנה, עכשיו יש את השפעות והשפע שנשפע מראש השנה - בשו"ת ארץ הצבי (ח"ב דרוש א) מביא שהגה"ק האבני מר זיע"א היה מרגיש אחרי חמשה עשר בשבט שינוי גדול בחידושי תורה שלו - כמה מרגש הדבר, ננצל את המתנה הגדולה הזאת.

ואפשר עוד להוסיף לפני שאוכלים הפירות חו"ל: אתם יודעים: הרה"ק רבי צדוק הכהן בספרו "פרי צדיק" כותב באריכות שביום זה אפשר להגיע לכוה מדרגה גדולה לאכול כרצון אבינו שבשמים, כל החודש מסוגל לזה - ובפרט בט"ו שבט שאז החודש בתוקפה - ובספר מן דוד אומר שאפי' רשעים שכל השנה הולכים אחרי התאוות שלהם, ביום זה יכולים להתעלות. ברוב השנים חמשה עשר בשבט הוא 45 יום לפני ר"ח ניסן והוא דומה לט"ו אב שהוא 45 יום לפני ר"ה, ועליו נרמז מ"ה ה' אלוקיך שואל מעמך - (מאור ושמש)

ואי' עוד דיבורים שמעוררים את הלב בחשיבות וגודל יום זה, ועיצומו של יום והדיבורים הקדושים חודרים ללב ליבות הילדים הטהורים ומקבלים השקפה מרוממת ולא הג פיצוים, מסבירים לילדים את המפורסם בדברי הבני יששכר: בחמשה עשר בשבט מתפללים על אתרוג יפה מהודר ו... ורבותה"ק היו נוהגין תמיד להתפלל על גידולין נאים "פרי עץ הדר" והם אומרים אתרוג הוא לפי התפילה בחמשה עשר בשבט - ורמז גדול רמזו להתפלל על הצאצאים שיהיו גידולים נאים במעשים טובים כידוע בארבעת המינים, האתרוג הוא המובחר ביותר שהז"ל רמזו לאדם שיש בו תורה ומעשים טובים טעם וריח, ועל זאת יתפלל החסיד תמיד לעת מצוא [אכמ"ל שאחד הזמנים שאפשר לבקש זה בעת אכילה - כי כשעוסקים בגשמיים היצה"ר פחות מפריע להתפלל].

נהגין לאכול שבעת המינים, נתבונן בקצת מדרשים על מה שרומזים לנו שבעת המינים ומה מלמדים אותנו לעבודת ה':
א. חמשה רבי אלעזר בשם רבי סימאי אמר הקב"ה לאברהם אתה אמרת ואקחה פת לחם - שנתן למלאכים - חידך שאני פורע לבניך שנא' הנני ממטיר לחם מן השמים (שמות) רואים מזה שיש על כל דבר מדה כנגד מדה.

ב. זית אמר רבי יהושע בן לוי למה נמשלו ישראל לזית לומר לך מה זית אין עליו נושרין לא בחורף ולא בקיץ אף ישראל אין להם בטלה עולמית - מתחננים אנו לה' שאכן כך יהי"ר, והן אצל נח היונה חזרה "הונה עלה זית טרף בפיה" היונה אמרה יהיו מזונתי מרורין כזית בידך ומסורין בידך - ולא מתוקין כדבש ותלוין ביד בשר ודם, זו הודמנות לעורר ולהעמיק ככוונה כל פעם בכרכת המזון "ונא אל הצרכיני לא לידי הלוואתם ולא לידי מתנת בשר ודם".

ג. תמר רבי לוי אמר כתמר מה תמר זה אין לו אלא לב אחד - אף ישראל אין להם אלא לב אחד לאבינו שבשמים (סוכה מהו), נתפלל ונכין וטהר לבנו לעבדך באמת וכו', ואפשר להוסיף כמה חשוב ויקר הוא "לב טוב" לזולת ואהבת חברים, וגם שעצי הלולב יצמיחו לולבים מהודרים לחג הסוכות. [ומשוררים "וטהר ליבנו"].

ד. יבן בפסוק "ובגפן שלשה שריגים והיא כפורחת עלתה נצה" (בראשית ט) רבי ירמיה בר אבא אמר: גפן אלו ישראל וכה"א גפן - ישראל ממצרים תושיע (תהלים ט) "שלשה שריגים" אלו שלשה גדלים פסח, שבועות, סוכות שישראל עולין בכל שנה ושנה לבית המקדש... עלתה נצה - הגיע זמנו של ישראל לגאולה (ילקוט ישעיהו) וכמוכן זה משאלת לב של כל עם ישראל, שנוכה בקרוב ממש לגאולה השלימה (אפשרי וכדאי לשיר איזה נגון המעורר לגאולה השלימה על השולחן).

ה. תאנה אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן מאי דכתיב נוצר תאנה נוצר תאנה יאכל פריה למה נמשלו דברי תורה לתאנה דכתיב "נצר תאנה יאכל פריה", (משלי מו,יא) מה תאנה זו כל זמן שהאדם ממשמש בה מוצא בה תבואה (כי אינם מוכשלות מרה) אף ד"ת כל זמן שאדם בהן מוצא בהן טעם (עריבוני נה): ולכן אין כזה דבר 'גמרותי לחזור אני כבר יודעי' כי התורה"ק כמה שיותר לומדים אותה יותר ההכנה רבה יותר, כדאי (ילקוט שמעוני יהושע ט) מאמר למה נמשלה תורה לתאנה כל הפירות יש שם פסולת גרעין, או קליפות, תאנה, כלה יפה כך ד"ת אין בהם פסולת שנאמר כי לא דבר ריק הוא מכם (אפשר לנגן "יהאר עינינו" ועוד הקשור לאהבת תורה).

ו. רימון ידוע מאמר רבי שמעון בן לקיש "כפלה הרמון רקתך" (שה"ש ד) אל תקרי רקתך אלא ריקתך שאפי' ריקנין שבך מלאים מצוות כרימון. איזה חיווך נפלא הוא שאין יהודי ריק אלא כולם בכללם מלאים מצוות.

ז. חרובין לאלו שאוכלים (דיש בהם בעיות תולעים) מוזכרים את רשב"י שישלש עשרה שנה היה מאכלו חרובין ומים, מרוב אהבת התורה שהיתה בו, ללא צורך כלל במעדנים וכדו' למיניהם. באחד השנים של מחרת חמשה עשר בשבט. אמר הרה"ק האמרי חיים זיע"א לפתע "שכחתי לאכול החרובין שהוא מאכל רשב"י כמערה - ובקיש להשלים אותו בט"ו שבט. ומהו ראינו כמה כיוונו הצדיקים שבכל מאכל ומאכל בחמשה עשר בשבט, והעיקר הוא הפנימיות.

ח. אגוז אפשר להזכיר המדרש עה"פ "אל גינת אגוז ירדתי" (מדרש שה"ש) מה אגוז האבן שוברו כך התורה קרויה אבן - ואתנה לך את לחות האבן (שמות כד) יצה"ר נקרא אבן "והסירותי את לב האבן מבשרכם" (יתחקאל לו) אמר רבי"ל תורה קרויה אבן יצה"ר קרוי אבן, שאכן התורה השבר את אבן היצה"ר.

ט. תפוח עם ישראל נמשל לתפוח מה תפוח זה פרוי קודם לעליו אף ישראל הקדימו נעשה לנשמע - וכעת אנו בשבוע של יתרו קבה"ת, והקריאה מעוררת הזמן, לחיות עם הנעשה ונשמע. וכשהאבא מחיה דברים אלו אזי כל הבית חי עמו וזה חודר לעצמות הרכים. "ישמע חכם ויוסף לקח"!
יה"ר שנוכה כולנו לפירות מתוקים ברוחניות וגשמייות כרצון אבינו שבשמים אמן.

(נעזרתי בקונט" "פרי העין" תשנ"ז - ליקוט מדרשים, לוח דבר בעתו, שיחות התחזקות ועוד).

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

הופיע ויצא לאור הספר אור החיים

הקדוש עם ביאור "אור יקר"

- * מנוקד ומפוסק באותיות ברורות
- * פסוקי המקרא מצוטטים במלואם
- * כל מאמרי חז"ל זוה"ק המוזכרים באוה"ח הובאו בו "זוה"ק מנוקד ומבואר ע"פ מתוק מדבש * ביאור העניינים העמוקים * הוספות נחוצות ולקט מפרשי האוה"ח

הפצה = 03-6765382 - מו"ל: 03-5743185

ידידים רוממוך

ברכה מרובה שלוחה בזה מעומקא דליבא. להאי צנתר דהבא, לב טוב ומטיב לכאן"א. מיוחד ומפיעל שבחבורה, משמח אלוקים ואדם בכל עת ועונה. מקושר ומשמש בקדש למון אדמו"ר שליט"א

הרה"ר נתנאל לב הי"ד
לרגל שמתה נישואיו עב"ג המהוללה תחי' למז"ט בודא עולם בקנין השלם זה הבנין בישראל ותוכה לדאות בנינים ובני בנינים עוסקים בתומ"צ, מתוך אושר ועושר וכבוד עדי עולם, עדי נזכה לבית משיחינו ומלמינו בראשינו בב"א. השמחים בשמתתך מרחיק מקום וקירוב לב שמואל בראך - יהושע וידידנפעלד בארא מארק - אה"ב

ברכת מזל טוב לבבת

הנני לשגור למעלת כבוד אבי היקר והנעלה הרה"ח ר' דוד לוי הי"ו לרגל שמתה נישואי בנו אחי החשוב והיקר מיוחד שבחבורה ר' יאשיהו לוי הי"ו עב"ג בשעטמ"צ יהו רצון שיזמן לבנות בית נאמן בישראל לרוב נחת ושבע שמחות וכט"ס. מברך מקרב הלב - טח לוי

לעילוי נשמת

כ"ק האדמו"ר רבי אברהם שלמה מלעלב - ירושלים צוק"ל
יומא ההילולא ט"ו שבט תש"ס ומותו יגן עלינו הנוצח ע"י ידידיו היקר והנעלה רבי א. ש שליט"א

הזמנה אישית

הננו בזה להזמיןכם, כל קהל עדת ישראל יחד עם עם מבקשי ה' לבוא להשתתף סביב שולחנות ערוכים ולקחת חלק במעמד ההיסטורי לכבוד ה' ותורתו

הזעידה ללומדי הזוהר

להיזק לימוד עמוד היומי בזוהר הקדוש

בהשתתפות גדולי הדור ומאורי החסידות

ביומא דהילולא

של הגאון הצדיק המקובל עטרת תפארת ראשנו, מורנו רבי דניאל פריש צצוק"ל זיעוכי"א בעל "מתוק מדבש"

שתיערך ביום ג' אור ל"ד שבט תשע"א, הבעל"ט באולם שע"י בית הכנסת הגדול רחוב רבי עקיבא 53, בני ברק - בשעה 20:00

המצפים לבואכם בכרכה מרכז "מתוק מדבש"

5 סטים של ספר זוהר הקדוש מתוק מדבש יוגרלו בין המשתתפים

- דברי פתיחה: הגאון הצדיק שמואל בראך
- נואם הכבוד: רבי חיים מאיר הלוי זאנז"ל שליט"א
- עמוד היומי בזוהר: הגאון הצדיק רבי אלימלך בירדמן שליט"א
- דבר הועידה: הגאון הצדיק רבי מנחם אדלנדר שליט"א
- דבר המרכז: הגאון הצדיק שרגא סעמלעוויטש שליט"א

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"י, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב